

Kâğıt Fenerler Limanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kâğıt Fenerler Limanı

Yavuz DEMİRKİRAN

Fener Limanı köyünde sonbahar rüzgârları tuz ve odun dumanı kokusunu taşırdı. Her yıl, gelgit yavaşlayıp gökyüzü pembeye döndüğünde, köylüler suya parlayan kâğıt fenerler bırakırdı. Her fener uzaklardaki yolcular için bir dilek taşırdı. Grace liman duvarından izlerdi, kırmızı çizimleri sallanır, piriç fener tılsımı göğsünde sıcakık dururdu. Hiçbir fener gecesini kaçırmazdı.

Fener Bekçisi, deniz köpüğü kadar beyaz gümüş bıyıklı, turkuaz yün paltosuyla dimdik duruyordu. Grace'e kâğıdı nasıl katlayacağını ve içindeki küçük mumu nasıl yerleştireceğini gösterdi. "Her fener küçük bir merhabadır," dedi, koyu gözleri gülümseyerek kısıldı. Grace başını salladı. Bütün öğleden sonra ona yardım etmişti ve şimdi liman yumuşak, altın bir ışıqla doluyordu. "Hazır mısın?" diye sordu. "Hazırım," diye fısıldadı.

Güneş denizin altına indi ve ilk fenerler süzölmeye başladı. Sallanıp dönerek karanlık suyu altınla boyadılar. Grace alkışladı. Sonra kaşlarını çatı. Fenerler yana, sonra akıntıya karşı geriye doğru süröklendi. "Yanlış yöne gidiyorlar!" diye bağırdı. Fener Bekçisi'nin kaşları kalktı. "Tuhaf," diye mırıldandı. "Bunu daha önce hiç görmemiştim." Fenerler parlayan bir çizgi halinde toplanıp kayalıklara doğru yöneldi.

Grace parlayan ışıkları kıyı boyunca izledi, kırmızı çizmeleri sığ sularda sıçradı. Fenerler eski iskeleden geçip kayalık bir virajın etrafından süzüldü. Orada, yüksek kayaların ardında, daha önce hiç görmediği küçük bir koy vardı. Fenerler suyun üzerinde ateş böcekleri gibi toplandı. Grace bir kayanın ardından baktı ve soluğu kesildi. Kumda minicik bir şey hareket ediyordu.

Çay fincanından büyük olmayan küçük bir tekne yan yatmıştı. Yanında, soluk lavanta mavisi tenli ve gümüş püsküllü saçlı minik bir yolcu duruyordu. Yaratık, üzerinde sarmaşık dalı olan meşe palamudu başlığı ve yeşil-altın yamalı bir palto giyyordu. Narin kanatları yusufçuk kanadı gibi parlıyordu. "Aa!" dedi Grace yumuşak bir sesle. Yolcu döndü, kehribar gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Merhaba," dedi Grace nazıkçe, kuma diz çökerek. "Ben Grace. İyi misin?" Minik yolcu eğildi, kanatları titredi. "Ben Pip," dedi yumuşak, çingiraklı bir ses. "Teknemiz bir kayaya çarptı ve şimdi eve yelken açamıyoruz. Arkadaşlarım koyda bekliyor." Grace teknenin arkasından bakan daha fazla minik figür gördü, yüzleri endişeliydi. "Nasıl tamir edeceğimizi bilmiyoruz," dedi Pip.

Grace'in yüreği kabardı. "Endiřelenme," dedi. "Yardım edebilecek insanlar tanıyorum." Fener tlsımı zıplayarak kıyı boyunca geri koştu. Fener Bekçisi hâlâ liman duvarındaydı, uzun çubuğuyla fenerleri kaldırıyordu. "abuk gel!" diye seslendi Grace. "Ziyaretçiler var, minicikler ve tekneleri sıkışmış!" Fener Bekçisi çubuğunu yere bıraktı ve hemen peşinden geldi.

Koyda, Fener Bekçisi küçük teknenin yanına diz çöktü. Nazik gözleri çatlamış tekneyi ve endişeli küçük yüzleri inceledi. "Halat ve bez lazım," dedi. "Belki biraz da katran." Pip'in kanatları rahatlamayla sarktı. "Bize yardım edecek misiniz?" diye sordu Pip. "Elbette," dedi Fener Bekçisi. "Komşular böyle yapar." Grace, Pip'in minik elini incitmemeye dikkat ederek sıktı.

Sıcak ışığın sokağa taşıdığı köy fırınına koştular. Bayan Tamsin hamur yoğuruyordu, yanağında un lekesi vardı. Erik rengi önlüğü beyazla tozlanmıştı. "Bayan Tamsin!" diye seslendi Grace. "Halat, bez ve katran lazım. Teknesi kırılmış minik ziyaretçiler var!" Bayan Tamsin ellerini önlüğüne sildi. "Minik ziyaretçiler mi? Öyleyse!" dedi. "Hadi işe koyulalım."

Bayan Tamsin, tahta kaşığı önlüğünün cebinde, köyde telaşla dolaştı. Kapıları çaldı ve yardımcılar topladı. Kısa süre sonra bir dizi köylü, halat, bez ve bir kap katranla koya yürüdü. "Yol açın!" diye seslendi Bayan Tamsin. "Tamir edilecek bir teknemiz var!" Minik yolcular kumdan izliyordu, kehribar gözleri fal taşı gibiydi. Pip dimdik durup her köylüyü kibarca eğilerek selamladı.

Ay yükselirken köylüler birlikte çalıştı. Fener Bekçisi tekneyi sabit tutarken Bayan Tamsin gövdeyi bez ve katranla yamalıdı. Grace iğneye iplik geçirip minik bir yelken dikti. Diğerleri ziyaretçiler için taze su ve meyveler getirdi. Pip'in kanatları sevinçle parıldadı. "Böyle bir iyilik hiç görmemiştik," dedi Pip çingiraklı sesle. "Bizi hoş karşılıyorsunuz." Grace gülümsedi. "Ev dediğin böyle hissettirir," dedi.

Ama ziyaretçilerin karanlıkta eve giden yolu hâlâ bulmaları gerekiyordu. Grace'in bir fikri vardı. "Fenerler beni size getirdi," dedi. "Onları sizi geri götürmek için kullanabiliriz!" Fener Bekçisi'nin çubuğunu aldı ve fenerleri tek tek havaya kaldırdı. Bayan Tamsin ve köylüler yardım etti, suyun üzerinde parlayan bir yol oluşturdular. Fenerler bir sıra halinde sallanarak açık denize doğru yöneldi.

Pip'in teknesi hazırđı. Minik yolcular kanatlarını katlayıp tekneye bindi. "Teşekkürler, Grace," dedi Pip, avucuna küçük bir meşe palamudu bastırarak. "Fenerleri izleyip bizi buldun. Şimdi biz de onları izleyip eve gidebiliriz." Grace'in gözleri parladı. "Geri gelecek misiniz?" diye sordu. Pip başını salladı. "Fenerler izin verirse, her sonbahar." Küçük tekne parlayan yola doğru itilirken köylüler el salladı.

Tekne fenerleri izledi, karanlık suyun üzerinde sallandı. Köylüler minik yelken gecede kaybolana kadar izledi. Fener Bekçisi elini Grace'in omzuna koydu. "İyi bir şey yaptın," dedi. "Yabancılar için bir yol yaptın ve onları dostlara dönüştürdün." Grace meşe palamudunu sıkıca tuttu. Liman her zamankinden daha sıcak hissettiriyordu, sanki bütün köy içten aydınlanmış gibiydi.

Ertesi sabah Grace liman duvarında küçük bir deniz kabuğu buldu, Pip'ten bir armağan. Onu pirinç fener tılsımının yanına, pencere kenarına koydu. Köylüler minik ziyaretçilerden ve fener yolunun olduğu geceden başka bir şey konuşmuyordu. Bayan Tamsin tekne şeklinde özel bir ekmek pişirdi. "Yeni dostlarımız için," dedi. "Nerede olurlarsa olsunlar." Grace gülümsedi. Onların güvende olduğunu biliyordu.

Ve ondan sonraki her sonbahar, Fener Limanı'nın fenerleri denize süzöldü. Bazen tuhaf yönlere süröklendiler, bazen yeni ziyaretçilere yol açtılar. Ama köylöler hep hatırladı: iyilik ve sıcak bir karşılama herkesi evinde hissettirir. Grace, fener tılsımı parlayarak liman duvarında durur, ışıkların onu nereye götüreceğini izlemeye hazır beklerdi.